

Nominujte na Cenu Evalda Schorma do 31.března 2012!

Agentura DILIA jako každoročně udělí studentům Cenu Evalda Schorma za původní hru, dramaturgii či překlad (do češtiny dosud nepřeložené).

Nominace zasílejte do 31. března 2012!

Cena je určena pro studenty DAMU, JAMU, FFUK, FFMU, FFUP a FPF za původní hru, dramaturgii či překlad.

Projekty hodnotí komise na základě nominace a cenu spojenou s finanční odměnou uděluje DILIA autorovi (kolektivu).

Dílo může nominovat jakákoli fyzická osoba, zejména však pedagogové a studenti výše uvedených škol a divadelní odborná veřejnost.

Nominace musí obsahovat zdůvodnění, kontakt na nominujícího a nominovaného a samotný text, který je nominován, a musí být doručena v písemné formě buď na adresu DILIA, Krátkého 1, Praha 9 nebo e-mailem na adresu spalova@dilia.cz, nejpozději do 31. března 2012.

Více informací na <http://www.dilia.cz/articles/show/id/2767>

Evald Schorm (15. prosince 1931 - 14. prosince 1988):

„Každý je v tom sám. V tom zmáhání dvou nepřátel. Sebe a skutečnosti.“

Evald Schorm od šedesátých let dvacátého století výrazně ovlivnil divadlo i film jako představitel československé nové filmové vlny (Každý den odvahy, 1964, Návrat ztraceného syna, 1966, Farářův konec, 1968, Den sedmý, osmá noc, 1969). Po roce 1971 režim Schormovi práci u filmu z politických důvodů znemožnil, vrátit se mohl po sedmnácti letech filmem Vlastně se nic nestalo (1988). Krátký život mu byl vyměřen. Okusovaný z jedné strany zákazy a z druhé nemocí (Černý mnich v roce 1983 byl patrně posledním představením, které dělal v plné síle). Svůj život mohl žít mezi lety 1956 až 1969, v sedmdesátých letech vyčerpává obrovský potenciál sil. Až do roku 1983, kdy propuká nemoc.

Naštěstí se už od roku 1966 věnoval režii divadelní a divadla se mu stala útočištěm, kde získal věhlas vynikajícího tvůrce činoherního, operního i multimediálního: v Činoherním klubu, Studiu Ypsilon, Státním divadle v Brně, Činoherním studiu, Semaforu, Národním divadle a především v Divadle Na zábradlí, kde se zaměřoval na zásadní otázky podstaty lidského bytí a zdůrazňoval, že „není důležitá jenom pravda sama, ale i cesta k pravdě“ jako například v dramaturgii Dostojevského Bratrů Karamazových (1979). Od roku 1967 (Revue z bedny) spolupracoval i s Laternou magikou: režíroval Kouzelný cirkus (1977), Sněhovou královnou (1979), Noční zkoušku (1981), Černého mnicha (1983) i Odysea (1987).

Pro Schormovu divadelní tvorbu bylo podstatné jediné: už žádná společenská kritika, ale psychologické, téměř meditativní zvnitřnění. Sonda, maximální lidskost i s propastmi a pochybami. Lidskost ve své obnažené absurditě. Člověk je dobrý i špatný. Člověk není ani dobrý, ani špatný. Schorm ukazoval, že „v nejistotě je snad jediné východisko“. Ze samoty člověk nesmí utíkat, „člověk je vždycky sám a musí o tom vědět“.

(Radka Denemarková)